

Sygn. akt III USK 286/21

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania R.T.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.
o emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 28
maja 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej organu rentowego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 6 listopada 2020 r., sygn. akt III AUa (...),

umarza postępowanie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 6 listopada 2020 r., III AUa (...) Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddziału w R. (organ rentowy) w sprawie z odwołania R.T. (wnioskodawcy) o emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy zaskarżył wyrok Sądu drugiej instancji skargą kasacyjną. Pismem z dnia 13 maja 2021 r. organ rentowy poinformował Sąd Najwyższy o śmierci wnioskodawcy, dołączając do akt rentowy odpis aktu zgonu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W utrwalonym orzecznictwie - odnośnie do prawa do emerytury (świadczenia z ubezpieczenia społecznego) - nie jest kwestionowane, że jest ono ściśle

związane z osobą zmarłego i jako takie nie podlega dziedziczeniu (postanowienie Sądu Najwyższego z 14 sierpnia 2019 r., II UK 203/18 i powołane tam orzecznictwo) z zastrzeżeniem wynikającym z art. 136 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2020 r., poz. 266 ze zm.).

W tym stanie rzeczy, z powodu śmierci wnioskodawcy, który nabył prawo do emerytury w wieku obniżonym na podstawie wyroku Sądu pierwszej instancji, wydanie wyroku w niniejszej sprawie przez Sąd Najwyższy stało się niedopuszczalne (art. 355 § 1 k.p.c.). Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji (art. 398²¹ i art. 391 § 1 w związku z art. 355 § 1 k.p.c.).